

Csattogó ütemben
Csapjad a baltádat,
Költőtárs, mert a hír
Dicstelen rádszárad:
Hogy ütemet nem tudsz.
Mérjed gatyaszárad!
Üvölts a hold alatt
És kapsz babérágat.

Zsongó mértéken ülj
Sziszegve, szorongva,
Csintalan rímcsikón
Rúgtass a habokba.
A holdkaréj csúcsán
Lebegjél lobogva —
Nem való vagy, komám,
Ünnepi dologra.

Szószátyár kerengők
Kerülnek elébed.
Bolond, ki igaznak
Hitte a szépséget.
Meztelen telepedj
Egy csipkebokorba,
S danolj ütemesen,
Mértékre bomolva.

Kapcsold bőszen az Ént,
Bámuld a köldököd,
Hintázz „emóción”,
Amelyhez nincs közöd.
Kotyvalékot csinálj,
Szóficamot tanulj,
Ha csak szószátyárkodsz:
Sose maradsz alul.

Fürtös fejed vakard:
A szót hogy tiszteljed.
Muzsikálj bolondul,
Rúgd föl az értelmet.
Fordulatosságod
Kegyelmet kolduljon.
A józan ész felől
Szived elforduljon.

Volt ily pályatársad!
A neve isteni.
A fűzött szavakat
Kéjgáz fölé teszi.
S ha jól megsült-megfőtt
S kifut a göreben,
Megbődülhetsz tőle,
Hidd el, ó, öregem.

Másik hangász-vezér
Vad füttyökkel trilláz,
Lángszavakat halmaz:
Ütemező firkász.
S ha érzi, hogy ütem,
Szó és minden buta,
Körbe jár, mint farka
Után a kiskutya.

Szagolhass kukacos,
Avas-szagú sajtot.
Egy se bolond, akit
Tébolyba szalajtott.
Verd örült hangszered,
Ha hiszed, hogy egyszer
Dicsőség Prokrustesz-
Ágyába befekszel...